

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2015CC704

Zaaknummer Toetsings- en Adviescommissie 1996T009

datum uitspraak 06/04/2016

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,

te voldoen door:

het Aartsbisdom Utrecht,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een slachtoffer door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 16 oktober 2015. Met het aanvraagformulier zijn meegestuurd:

- a. het advies van de Toetsings- en Adviescommissie (hierna: TAC) met zaaknummer 1996T009, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 28 april 1998 die aldus is te lezen dat verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen.
- b. de eerste en tweede bladzijde van de brief d.d. 20 augustus 1997 gericht aan mr. V.N.M. Korte-Van Hemel, alsmede het klaagschrift van verzoeker d.d. 21 maart 1996.

Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

2.1 vaststaande feiten op basis van TAC-advies

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie allereerst uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de TAC in haar advies zijn vastgesteld en gegrond bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in de overwegingen 4 juncto 6 van het advies van de TAC gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Ter voorbereiding op het Vormsel is er in de periode van [periode] pastoraal contact geweest tussen verzoeker en [burgerlijke naam] (hierna: [aangeklaagde]). Deze relatie veranderde al heel snel in een seksuele relatie, die moet worden geïdentificeerd als ernstig seksueel misbruik. Er was sprake van een groot leeftijdsverschil tussen verzoeker en [aangeklaagde]. Verzoeker was bij aanvang van dit seksueel misbruik 20 jaar oud. Op [bereikte verzoeker de leeftijd van 21 jaar.

2.2 Het is een feit dat de TAC tot haar advies is gekomen in 1996. Toentertijd bestond de Compensatieregeling niet en evenmin was er zicht op de totstandkoming ervan. Dit heeft er toe geleid dat de TAC de aard van het seksueel misbruik summier en in meer bedekte terminologie in haar advies heeft vermeld, dan het geval zou zijn geweest bij zaken van meer recente datum. In wezen heeft de TAC zich beperkt tot de vermelding dat sprake was van ‘een seksuele relatie’ en van ‘ernstig seksueel misbruik’. Het meer expliciet benoemen van de aard, frequentie en duur van het seksueel misbruik was toen minder relevant, dan thans het geval is. Sinds het tot stand komen van de Compensatieregeling is het voor de Klachtencommissiecommissie (dan wel haar voorganger, de BAC of de TAC) van belang geworden om de aard, omvang en frequentie wel nauwgezet te omschrijven, teneinde het aanvragen van en adviseren over een passende compensatie mogelijk te maken.

De Compensatiecommissie heeft mede daarom ook kennis genomen van het klaagschrift van verzoeker, gedateerd op 21 maart 1996, alsmede van de eerste en tweede pagina van de brief, gedateerd op 20 augustus 1997, die namens de juridisch adviseur van [aangeklaagde] is opgesteld en waarin [aangeklaagde] het in het klaagschrift gestelde heeft erkend. De desbetreffende passage uit die brief luidt: “De heer [aangeklaagde] betwist niet door [verzoeker] gestelde feiten, zoals verwoord in het klaagschrift van 28 maart 1996.” Een dergelijke erkenning door de dader levert op grond van artikel 7 sub e van de Compensatiecommissie eveneens bewijs op van seksueel misbruik.

2.3 vaststaande feiten op basis van erkenning

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie daarom ook uit van de feiten en omstandigheden, zoals die door [aangeklaagde] in voornoemde brief van 20 augustus 1997 zijn erkend en zoals verwoord in het klaagschrift van 21 maart 1996. Kort weergegeven en nader beschreven in het klaagschrift gaat het in deze zaak (ook) om het navolgende seksueel misbruik:

[aangeklaagde] heeft in eerste instantie alleen met een dubbele betekenis opmerkingen gemaakt richting verzoeker. Later heeft [aangeklaagde] verzoeker op enig moment ‘billekoek’ gegeven, hetgeen inhield dat verzoeker zijn broek moet losmaken en over de knieën van [aangeklaagde] moest, waarna [aangeklaagde] verzoeker heftig heeft betast en sprake was van vrijerij. In een later stadium heeft [aangeklaagde] beweerd dat hij verzoeker wilde helpen zoeken naar zijn identiteit/seksualiteit.

Het seksueel misbruik heeft geruime tijd geduurd, vanaf juli/ begin augustus [jaartal] tot vlak voor het vormsel op Pinksteren [jaartal]. De frequentie van het misbruik was onregelmatig, dan weer een paar keer per week gevolgd door een periode van betrekkelijke rust, aldus het klaagschrift.

2.3 Gelet op het vermelde onder 2.1 en 2.3 is de Compensatiecommissie van oordeel dat het seksueel misbruik dat verzoeker is aangedaan vanaf juli /begin augustus [jaartal] een aanvang heeft genomen toen verzoeker nog 20 jaar en dus nog minderjarig was. Pas op 1 januari 1988 is de meerderjarigheidleeftijd verlaagd van 21 naar 18 jaar.

3. Het bewijs, minderjarigenregeling en de categorie-indeling

3.1 bewijs

Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van de onder 1.1 a en 1.1.b vermelde stukken, die bewijs als bedoeld in artikel 7 sub a respectievelijk artikel 7 sub e van de Compensatieregeling opleveren.

Het feit dat verzoeker bij de toelichting op het aanvraagformulier (bijlage bij vraag 13/14) nader heeft beschreven waaruit het seksueel misbruik heeft bestaan, kan de Compensatiecommissie niet in haar afweging betrekken omdat van het aldaar voor verzoeker gestelde geen bewijs in de zin van artikel 7 van de Compensatieregeling is geleverd.

3.2 minderjarigenregeling

De Compensatiecommissie is van oordeel dat voor het antwoord op de vraag welke Compensatieregeling van toepassing is, bepalend is het moment waarop het seksueel misbruik een aanvang heeft genomen. De bijzondere omstandigheid dat het seksueel misbruik is aangevangen ten tijde van de minderjarigheid van verzoeker en vervolgens heeft voortgeduurd gedurende diens meerderjarigheid doet daaraan niet af. De Compensatiecommissie merkt in dat kader nog op dat ieder slachtoffer aanspraak heeft op één vergoeding en dat deze vergoeding nooit meer bedraagt dan € 100.000,--. Dit uitgangspunt geldt zowel in gevallen waarin misbruik door één of meerdere daders is gepleegd, als in gevallen waarin meerdere daders verbonden aan verschillende R.K.-instellingen betrokken zijn. Ook in het onderhavige geval is de Compensatiecommissie van oordeel dat verzoekster één aanspraak op compensatie toekomt, ook al is verzoeker zowel op minderjarige als op meerderjarige leeftijd seksueel misbruikt.

3.3 categorie-indeling onder minderjarigenregeling

Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2.1 en 2.3 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik.

Gelet op het feit dat er uit de overgelegde stukken geen aanknopingspunten voorhanden zijn dat sprake is van substantiële vermogensschade en verzoeker op het aanvraagformulier ook heeft geopteerd voor categorie 3 en geen melding heeft gemaakt van vermogensschade die als 'substantieel' is aan te merken, komt de Compensatiecommissie tot een definitieve indeling in categorie 3.

3.4 Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

4.2 Zoals vermeld onder 3.2 is een indeling in categorie 3, zoals geformuleerd in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, aan de orde. Gelet op alle feiten en omstandigheden waaronder de nog net minderjarige leeftijd van verzoeker bij aanvang en zijn latere meerderjarigheid, de duur, frequentie en de aard van het seksueel misbruik, komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat betaling van een bedrag van €12.500,-- geadviseerd dient te worden.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 3 en adviseert verweerder een bedrag van €12.500,- te betalen aan verzoeker binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. D.J. van der K. en mr. K.H. F., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 06/04/2016 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter